

Dan Rhodes

fra *Antropologi og hundrede andre historier*

Smuk

Min kæreste er så smuk, at hun aldrig har haft grund til at udvikle nogen personlighed. Folk er altid ellevilde med at møde hende, selvom hun ikke laver meget andet end at sidde og ryge. Og hun bliver stadig kønnere. Sidste gang hun forlod huset, var hun årsag til seks biluheld, to hjerteslag, omkring tredive husspektakler og anslået sekshundrede uønskede og pinlige erektioner. Hun virker temmelig ligeglad med det blodbad, hun forårsager. "Jeg går ned i kiosken efter cigaretter," siger hun gabende med sin blanke, saftsprængte mund. "Du må vel hellere ringe efter nogle ambulancer eller noget."

Støv

Xanthe forlod mig. Jeg fandt hendes nye adresse og returnerede den kedel, hun havde efterladt. Næste dag bragte jeg hende en bog, hun havde lånt mig. Jeg fandt en æske hårnåle og afleverede en hver dag. Hvis hun ikke var hjemme, postede jeg den sammen med et langt brev, der forklarede, hvordan jeg havde fundet den på gulvet. Da jeg havde afleveret dem alle sammen, bragte jeg hende, på min fingerspids, et lille bitte stykke støv. "Jeg husker at se det falde fra din kjole en eftermiddag," sagde jeg. "Den kønne med blomsterne på".

Ærlig

Da vi begyndte at se hinanden, fortalte Mirakel mig, at det ikke var noget særligt, at vi bare var venner som tilfældigvis også var elskere. Med tiden flyttede vi dog sammen og startede en familie. Syv år og tre smukke børn senere annoncerede hun pludselig, at hun flyttede, at hun havde fundet en ny. Mellem snøftene fortalte jeg hende, at jeg følte mig svigtet og forrådt.

"Åh, helt ærligt," snerrede hun, mens hun rullede med sine smukke, klare øjne og vantro rystede på hovedet. "Lad nu være. Vil du helt alvorligt påstå, at jeg ikke har været ærlig over for dig?"

*

oversat af Julie Bjørchmar